

Vogelen en fotograferen in Gambia

februari 2020

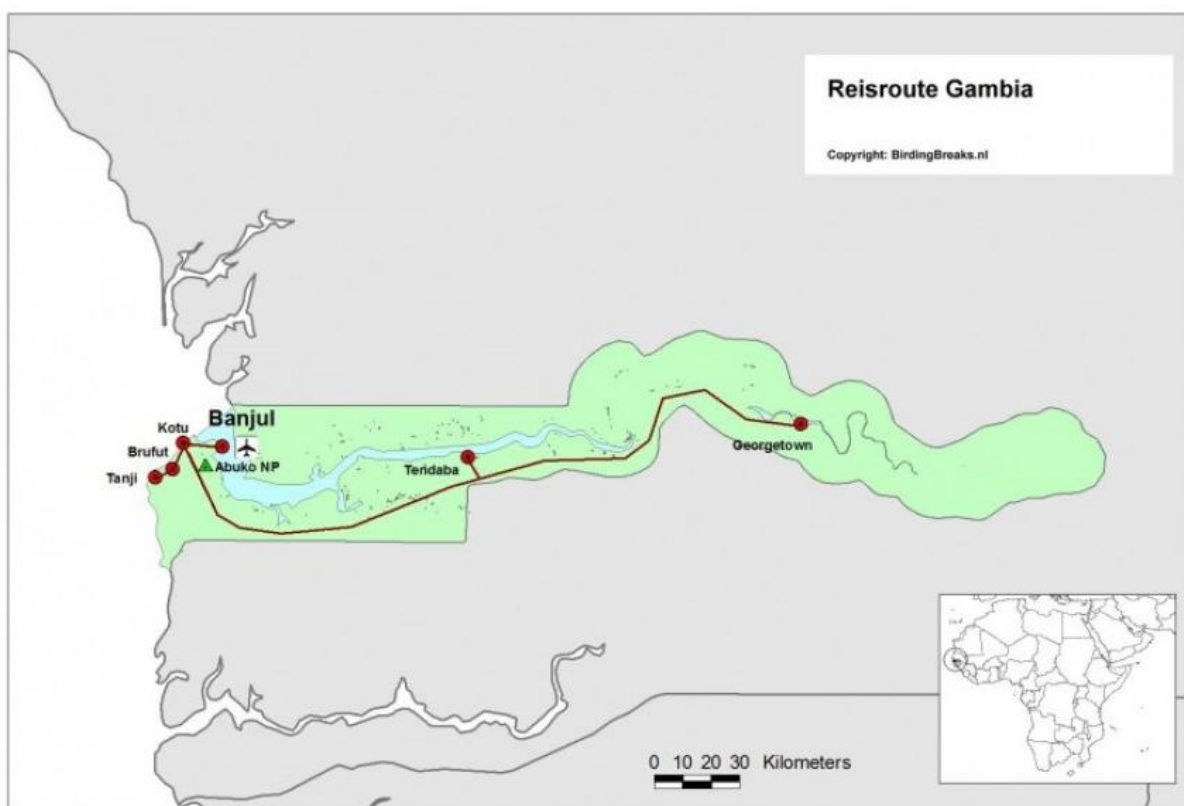

Georganiseerd door:

BIRDING BREAKS

www.birdingbreaks.nl

Reisschema

Dag 1 – 4 februari Amsterdam – Banjul, wandeling Kotu-creek

Al vroeg in de ochtend was iedereen keurig aanwezig. Bij een gezamenlijke kop koffie konden we elkaar alvast wat beter leren kennen. Niemand van de deelnemers was ooit eerder in Afrika geweest, er waren geen absolute must-sees en fotograferen was wel belangrijk. Prima!

Na een voorspoedige vlucht waarbij de tussenlanding op Dakar werd overgeslagen omdat er voor een veiligheidscontrole versneld naar Banjul gevlogen moest worden. Er had iemand van de passagiers op het toilet gerookt.. (maar niet door ons!).

Hierdoor waren we bijna anderhalf uur eerder in Banjul. We moesten dus even wachten op onze gids Modou, zijn assistent Fanta en de chauffeur Mohammed. Tijdens het wachten buiten bij de luchthaven werden de eerste lifers al aan de totaallijst toevertrouwd: Hooded Vulture, Beautiful Sunbird, Grey-headed Sparrow, Pied Crow en Speckled Pigeon. De fototoestellen klikten er al snel lustig op los!

Na de incheck in Bakotu-hotel zijn we naar de beroemde Kotu-bridge gelopen alwaar de Malachite Kingfisher, African Pygmy Cormorant en Pied Kingfisher met veel oh's en ah's onthaald. Hierna hebben we nog een stukje achter de kreek langs gelopen waar een Green-headed Sunbird voor Modou een grote verassing voor deze locatie bleek. De deelnemers van deze vakantie waren misschien nog wel meer onder de indruk van de prachtige Blue-breasted Kingfisher.

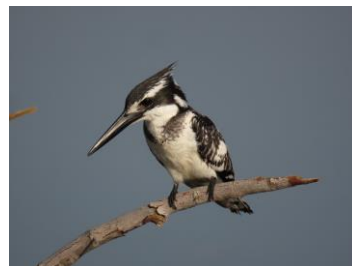
Andere fraaie soorten van deze dag: Pink-backed Pelican, European Hoopoe, African Spoonbill, Broad-billed Roller, Yellow-fronted Tinkerbird, African Grey Hornbill, Wire-tailed Swallow, Blackcap-babbler, Tawny-flanked Prinia, Yellow-billed Shrike en uiteraard de vanaf nu dagelijkse Yellow-crowned Gonolek.

Op deze dag van aankomst kwam de eindstand op een indrukwekkende 72 soorten voor nog niet een halve dag vogelen en fotograferen.

Dag 2 – 5 februari Kotu-creek, Cycle-track, Fajara Golf Course, Senegambia-hotel garden

Na het ontbijt zijn we weer naar de Kotu-creek (bridge) gelopen. De fraaiste soort daar was wel de Giant Kingfisher, een IJsvogel van het formaat Zwarte Kraai met een vervaarlijke blik in haar ogen. Helaas was de vogel zo snel als ze kwam ook weer vertrokken. De Pied Kingfishers trokken zich gelukkig niets aan van de aanwezige vogelaars en verorberden voor je neus een groot type garnaal. De aanwezige steltlopers zoals Zilverplevier, Bontbekplevier en Bosruiter gaven de mangroven met schuilende Spur-winged Plovers en Senegal Thicknees een Europees tintje. Onze lichte voettocht ging vervolgens naar en over de aangrenzende Cycle-track. Dat begon daar met een paartje Pearl-spotted Owlets die goed reageerden op de imitatie van Modou. De vogels lieten zich uitstekend fotograferen. Honderd meter verderop bleek een Northern White-faced Owl te zitten. Erg lastig te zien maar later in de reis kregen we een betere kans! De aanvankelijk goed verstopte Woodland-Kingfisher kon zich uiteindelijk voor niemand ongezien houden maar de Green Woodhoopoes zaten wat later prachtig in een kale jonge Baobab! Daardoor zagen we in een naburige Palm ook onze eerste Bluebellied Roller zitten. Na deze relaxed ochtendwandeling zijn we met ons busje naar de prachtige tropische tuinen van het Senegambia-hotel gereden. In de schaduw van de bomen werden de Longtailed Glossy Starlings bekeken en zagen we onze eerste White-crowned Robin-chats van de reis. De prachtige Oriole Warbler zat bij zijn vaste plasje en de bijzondere flavistische Western red-billed Hornbill was ook nog steeds aanwezig! De gezellige Piapiacs scharrelden op het zachte gras.

Andere fraaie soorten van vandaag: Hamerkop, Squacco Heron, Black Egret, Intermediate Egret, Shikra, Double-spurred Francolin, Black-billed Wood-dove, Swallow-tailed Bee-eater, Bearded Barbet, Fine-spotted Woodpecker en Purple Glossy-starling.

Dag 3 – 6 februari Tanji, Tanji-beach, Tanji Bird Reserve, Brufut-woods

Vandaag gaan we vogelen in meer open droge savanne bij Tanji maar lopen we ook een stuk over het strand. De hete middag spenderen we bij zowel de waterdrinkplekken bij Brufut en bij de waterdrinkplekken van Tanji Birders Lodge.

Enigszins gewend aan de warmte en goed ingesmeerd met zowel zonnebrandcrème alsook DEET gaan we na ons ontbijt richting Brufut. We zien hier onze eerste Red-necked Falcon. Een slapende vogel hoog in een palm. Van een andere Nederlander die we vlak daarna tegenkwamen hoorden we dat het er even daarvoor twee waren die druk met elkaar bezig waren om voor het nageslacht te zorgen.. vandaar de slapende vogel.. vast een mannetje. Langs de weg zit vlak voor onze neus een Western Violet-backed Sunbird. Die zouden we daarna nog maar 1x zien dus een goede soort. Vandaar dat Modou ook erg enthousiast was over deze waarneming. Bij de waterpotten is het een komen en gaan van vogels... en soorten. De Spotted Honeyguide, Greater Honeyguide en Lesser Honeyguide laten zich goed zien en met enige uitleg zijn ze ook goed uit elkaar te houden. De Northern red Bishops zijn in winterkleed en niet te vergelijken met hun zomerkleed-versie. Maar zelfs nu zijn ze mooi genoeg voor onze fotografen. Na ruime voldoende tijd om rustig te genieten van alle vogels, een koud flesje Fanta of Malta gaan we kijken of de Long-tailed Nightjar ook thuis is. Een korte wandeling, een paar meter de bosjes in en Ja hoor daar zit deze prachtige vogel tussen de gelijk gekleurde bladeren.

We gaan voor de lunch richting Tanji, het is inmiddels ruim boven de 30 graden en veel vogels houden zich gedeisd. Wij dus ook en de gecreëerde waterpartij bij de daar aanwezige lodge wordt druk bezocht door dorstige vogels en Green-vervet Monkeys.

De hoop is op de Western Bluebill. Een soort zwart-rode Appelvink met blauwe snavel. De vogel laat zich voor en tijdens de lunch echter niet zien. Wel baddert er een Snowy-crowned Robin-chat in het water en spetteren overal Village Weavers langs de waterrand. Een Pygmy Kingfisher komt uitgerekend tijdens de lunch even buurten en kan niet door iedereen waargenomen worden. Dat geeft niet want er zouden nog meerdere kansen voor deze soort komen! Leuk was wel dat er zowel een mannetje als een vrouwtje Zwartkop kwamen drinken en badderen. Zo tussen al die prachtige Afrikaanse soorten is dat een bijzonder gezicht. Zo'n algemene soort in ons land, helemaal hier in tropisch Afrika. Na de lucht (heerlijk gebakken kip of vis met patatjes of rijst. Gaan we weer even bij de waterplaats zitten. In de schaduw komt heel voorzichtig een dik zwart vogeltje onze kant op. Met enig rood op de borst. De Western Bluebill! De vogel gaat uiteindelijk uitgebreid badderen tot ons genoegen.

Nadat de ergste hitte voorbij is lopen we een kilometer of 4 over het strand op en neer. We zien 2 Kelp Gulls, Grey-hooded Gulls, Lesser Black-backed Gulls en vér op zee een paar Sandwich Terns en een enkele Lachstern vlakbij langs de branding. De drukte rondom de traditionele boten "piroques" genoemd, is net zo interessant. Overal zijn vrouwen vis aan het schoonmaken, grotendeels gaat het waarschijnlijk om de Arius latiscutatus, de Rough-headed Catfish. De soort heeft geen Nederlandse naam. Een andere goed herkenbare soort die aan land gebracht wordt is de Prickly Puffer, Ehippion guttifer. Ook wel Butterfish genoemd. De soort heeft geen Nederlandse naam.

Nadat we terug zijn van deze strandwandeling wandelen we nog even langs en over een groot braakliggend terrein waar een viertal Black-capped Plovers aanwezig zijn, een Abyssinian Roller goed te fotograferen blijkt en ook een paar Roodkopklauwieren zitten. Onze eerste Grey Kestrel ontmoeten we hier ook.

Bij het hotel wacht een heerlijke douche terwijl anderen nog even teruglopen naar de Kotu-bridge voor wat sfeerplaatjes in het avondlicht. Als de avond valt beginnen overal de Gambian Epauletted Fruitbats te roepen. Een fluittoontje dat doet denken aan een Europese Dwergooruil.

Dag 4 – 7 februari Lamin Ricefields, Abuko

De rijstvelden van Lamin, strak tegen het beschermde natuurgebied Abuko aan, was een van de hoogtepunten van de reis. Zo werd aan het einde van de reis besloten. In de koele ochtend liepen we de rijstvelden op over dunnen maar goed te belopen afscheidingen tussen de vierkante rijstveldjes. Een prachtige Squacco Heron, die in een zwerm Village- en Black-necked Weavers zat, liet zich schitterend fotograferen. Twee Lizard Buzzards waren luid roepend aanwezig en waren ook niet bepaald schuw. Iets later betrapten we onze eerste Striated Heron. Maar we zochten vooral naar de Painted Snipes. Een, voor een snipachtige, ongelofelijk bontgekleurde vogel. Ja, die wilden we wel zien. We deden goed ons best maar werden toch ook afgeleid door Hamerkoppen, Black Crakes, Black Herons, Pied Hornbills en alom aanwezige Yellow-billed Kites en Hooded Vultures. Opeens vlogen alle wevers de lucht in. Laag over de rijst vloog een jagende Red-necked Falcon. Hij slaagde er niet in om een vogel te pakken maar wel verstoorde hij een klein reigertje in zijn poging daartoe. Het reigertje kwam van de plek van de Striated Heron maar Modou wist wel beter! Dit was een onvolwassen African Dwarf Bittern! Dat is beslist geen misselijke soort en daar kan je dus spreekwoordelijk echt mee thuiskomen! Ook voor de schrijver van dit verslag was dit een soort die bijzonder hoog op het lijstje stond. Een van de deelnemers, Johan Verloop, kreeg het voor elkaar om in alle opwinding van de snel langs vliegende vogel een bijzonder fraaie foto te maken! De vogel vloog naar een mangoboom en ging daar, gek genoeg, open en bloot in zitten. We zijn er snel heen gelopen en konden allen ook een paar foto's maken.

We vervolgden onze weg door de rijstvelden over de smalle "dijkjes". Opeens, zoals bij een Bokje, vloog er een forse Snip uit de rijst weg. Een Goudsnip! En nog eentje... een weer twee minuten later weer eentje, en nog een! Uiteindelijk zagen we er 8. Helaas niet aan de grond zien zitten.. Eenmaal weer invallend werden ze ook niet teruggevonden zoals je dat gewend bent van een vogel die zich gedraagt als een Bokje. Wel konden we in vlucht best goed zien dat ze bijzonder getekend waren.

Abuko stond hoog op ieders lijstje. Wanneer een vogelaar zich enigszins oriënteert op een bezoek aan Gambia dan komt die persoon al snel uit bij Abuko. We merken niets van de vermeende kap van bomen en na drie dagen in Gambia stond de Green Turaco inmiddels flink hoog op de verlanglijst. Vrij snel werd de vogel gehoord. Maar het zien van de vogel zou echt de knaller van de dag zijn. Bij het uitzichtpunt aan de zuidkant van het park waren twee zonnende Krokodillen aanwezig. Liepen een paar Jacana's, zagen we in een palm een nest van de Palm-nut Vulture en hoorden en zagen we ook heel even de Violet Turaco. Wat verder wandelend hoorden we wederom de Green Turaco, dichtbij! En na wat speurwerk werden er drie vogels hoog in de donkere boomkruinen gezien. Met de verrekijker overigens prima te zien. Fotograferen was onder de donkere omstandigheden wat lastig maar de blijdschap werd er niet minder van! Heel veelvuldige gefluit (imitaties) van Modou werpt zeker ook zijn vruchten af: een Klaas's Koekoek reageert. De vogel laat zich even goed zien maar vliegt daarna weer verder. De eerste Common Waxbills worden gezien en een schitterende Lannervalk zit in een boom naar ons te kijken. Wat een beest! Ook horen we hier weer het vrolijke gefluit van de Oriole Warbler. Aan het eind van de middag bezoekt een deel van de deelnemers weer de Kotu-bridge. Anderen zoeken het verkoelende zwembadwater op.

Dag 5 – 8 februari Farasuto Forest en omgeving waaronder D's Place (kijkscherm)

Vandaag gaan we naar het Farasuto Forest. Een overgebleven stuk vochtig hoog opgaand oeroude jungle, alhoewel het er alleen nat is in het regenseizoen (juni-oktober). Een eeuw geleden bestond een groot deel van Gambia uit dergelijk bos. Dat dit bos is blijven staan komt doordat het heilig verklaard was en er besnijdingen plaatsvonden. Een bijzondere locatie dus.

Op de plek waar we de bus uitstappen staan twee enorme Baobabs die we met ontzag bewonderen. In de nog koele ochtend zit een Little Bee-eater te genieten van de Afrikaanse zon, in een boom verderop zien we onze eerste Dark Chanting Goshawk en twee African Green Pigeons. Heel ver op de achtergrond zingt een Afrikaanse Wielewaal. De dag begint goed!

Over het zandpad, dat we aflopen richting het bos, vliegen twee Pied-winged Swallows onze vogellijst binnen.

Nadat we bij de ingang een broodje gegeten hebben wagen we ons in het donkere bos en horen we overal verschillende soorten. Het zijn de typische geluiden die je verwacht bij zo'n bos: Grey Hornbills, Senegal Eremomela's, Variable Sunbirds, Snowy-crowned Robin-Chats, Little Greenbuls en Violet Turaco's zijn er een paar van. Het doel van ons bezoek aan dit bos is de African Wood Owl. Kort gezegd: een soort forse bosuil.

De gids van het bos weet precies waar we moeten zijn.. Zeer voorzichtig en met het grootste respect voor de rust voor de vogel begeleiden de lokale gids en Modou os per persoon naar een heel exacte locatie waar we door een klein gat in het bladerdak de uil precies kunnen zien zitten. Tik! Wat een toffe soort!

Het hield nog niet op met de uilen want in een nabijgelegen stukje productiebos zitten twee Greyish Eagle-Owls, een kleinere soort Oehoe. Ook deze vogels laten zich fraai bekijken. Een extra leuke bijkomstigheid is de aanwezigheid van een zingende Striped Kingfisher. Een opname van deze vogel vind je [hier](#) en de aanwezigheid van een Standard-winged Nightjar, een vrouwtje. Deze is tot minder dan 2 meter te benaderen als we dit zeer omzichtig en per persoon aanpakken.

Het is inmiddels 12:00 geweest als we vlakbij dit bos bij een nieuw kijkscherm aankomen waar een grote betonnen vijver gecreëerd is. Daar bevinden zich ook wat drinkpotten waar tal van vogels tijdens deze warme uren komen drinken en badderen. Het zit er vol Britse vogelaars maar na korte tijd hebben we de locatie voor onszelf. In de bomen zingt een Western Olivaceous Warbler (Vale Spotvogel) uit Europa, bij de drinkbak foerageert een Engelse Kwikstaart en bij één van de drinkpotten komt een Zwartkop drinken. Het zijn algemene Europese soorten maar het is erg leuk om ze in Afrika tegen het lijf te lopen. Bijzonder was een aanwezige Heuglin's Weaver, een kleine soort Wever. Niet heel bijzonder in zijn winterkleed maar men ziet ze niet tijdens elke trip. Splendid Starlings zijn bijzonder fraaie Glansspreeuwen die zich hier ook laten bewonderen. Even laat een Pygmy Kingfisher zich ook zien maar de Splendid- beautiful en Variable Sunbirds stelen wederom de show met hun regenboogkleuren.

Als we aan het einde van de dag, zo tegen de klok van vijven, weer bij het hotel zijn laat een koud biertje ons goed smaken. We zouden de hele avond kunnen vullen met het bewonderen van onze gemaakte foto's maar het eten lonkt ook en we zijn moe maar zeer voldaan.

Dag 6 – 9 februari Tujereng & Tanji Bird Reserve

Vandaag beginnen we de dag in Tujereng, een half open landschap met door eenvoudige muurtjes afgezette percelen. Struweel van 2-3 meter hoog domineert het landschap. Her en der staan wat boomgroepjes of staat nog een grote Baobab.

Het is aangenaam vogelen bij aankomst. In de ochtend is het heerlijk koel en rustig. In de volle zon lopen is tot 10.15 geen probleem. Daarna begint de temperatuur merkbaar op te lopen. De ochtend begint met een prachtige Scarlet-chested Sunbird. Een uurtje later zien we een bijzonder spechtje: de Brown-backed Woodpecker. Die in dit gebied, met zo weinig grote bomen niet veel te zoeken heeft. In het struweel zien we enkele Grasmussen, op een braakliggende pinda-akker zitten een paar tapuiten en op de daar aanwezige paaltjes ontdekken we een mooi mannetje Paapje. Op een 8-tal paaltjes verderop zit een klein zwart vogeltje dat ergens doet denken aan een geheel zwarte tapuit. Het blijkt een White-fronted Black-chat. Verderop zit een vrouwtje van dezelfde soort. Achter ons begint een Short-winged Cisticola te roepen dat we te dichtbij komen.

We lopen door en zien een prachtige Purple Roller ofwel: Rufous-crowned Roller. We lopen verder richting de kust en in een oude tuin met hogere bomen zit in de top een mooie man Vieillot's Barbet. Met zijn bijzondere gezaagde snavel een mooie vogel om even goed te bekijken. Als we door de duinen op zoek zijn naar de Four-banded Sandgrouse, horen en zien we een Boompieper in een kale acacia zitten. De zandhoenders geven niet thuis helaas. Wat ons verder opvalt, zijn de aantallen Visarenden hier bij de kust. We tellen er toch zeker 7.

In de middag gaan we terug naar de Tanji Bird Reserve voor een warme lunch en een koud biertje. De Yellow-throated Leafloves (2) en een Little Greenbul die al spetterend in het vogelbad zich komen afkoelen houden ons genoeg bezig. Net als de aanwezige apen (Green Vervet Monkeys). In de hitte van de middag doen we het rustig aan. Het is hier namelijk goed toeven in de schaduw, op een stoeltje met een prachtige waterdrinkplaats, uitzicht over zee en koude drankjes.

Als het 15:30 is, en de ergste hitte is voorbij, gaan we nog even naar het nabij gelegen Brufut (zie 6 feb) om ook daar nog even bij de waterpotten te kijken. Een Green Turaco houdt ons daar geruime tijd bezig want hij zit op slechts enkele meters van een waterpot maar komt amper uit de begroeiing tevoorschijn. Achter ons begint een Orange-breasted Bush-shrike te zingen. De opname daarvan vind je [hier](#). Bij de waterpotten zien we de inmiddels vertrouwde soorten zoals Lavender Waxbills, Village Weavers, Blue-spotted en Black-billed Wood-doves, Yellow-fronted Canaries, African Yellow White-eyes, Senegal Eremomela's, Common Bulbuls, Northern Red Bishops en Laughing Doves.

Dag 7 – 10 februari Sifoe Forest & Kartong

Op ons verzoek gaan we naar het Sifoe Forest. Daar hebben we beslist geen spijt van en achteraf gezien was het een van de top 5 locaties waar we geweest zijn. Ook Modou die hier niet vaak komt was erg onder de indruk van dit bos en overweegt dit een vast onderdeel te laten worden van de reizen.

Het staat er zozegd stijf van de vogels. We tellen al snel 3 Pearl-spotted Owlets die flink lastig gevallen worden door groepen Common Bulbuls. Die op hun beurt weer allerlei andere soorten aantrekken zoals een groepje schitterende White-crested Helmet-shrikes, de zeldzame Yellow-bellied Hylota, een Black Scimitar en ook de Western Violet-backed Sunbird doet een poging om van de genoemde Dwerguil af te komen.. Een African Golden Oriole komt aanvliegen, kijkt even waarom er zoveel ophef is maar vliegt dan ook weer door. Een stukje buiten het rumoer alarmeert een Westelijke Bergfluits. We zien hier ook een Orpheusspottvogel.

Na ongeveer 2,5 uur ontspannen vogelen gaat onze reis verder in de richting van Kartong. We hopen op de Northern Carmine Bee-eater. Er waren er een paar dagen geleden 2 gezien maar sinds die waarneming is op dat gebied weer stil geworden. Kleine kans dus maar wel leuk om een poging te wagen!

Het gebied dat bekend staat om zijn waterplassen, moeras en rietvelden is nagenoeg opgedroogd. Hier kan je veel watergebonden soorten zien zoals ooievaars. We rouwen er echter niet om want een Allen's Gallinule wordt betrap. Hij loopt tussen de in verhouding reusachtige African Swamphens. Op de drooggevallen stukken foerageren opvallend veel Gele Kwikstaarten, Tapuiten en een paar Paapjes. In de bomen zien we een Gekraagde Roodstaart. In de lucht is een grote groep pelikanen aan het thermieken. We zien in deze groep van circa 150 Pink-backed Pelicans zeker 4 Great White Pelicans. Andere soorten van deze dag: African Spoonbills, African Harrier-Hawks, Swallow-tailed Bee-eater, Grey woodpecker, White-tailed Swallow, Blackcap- en Brown Babbler.

Dag 8 – 11 februari Pirang Bonto-forest & Pirang Shrimp Farm & AbCa's Lodge omgeving

Vandaag is de dag dat we ons gaan verplaatsen naar het oosten. We inmiddels vertrouwde hotel in Kotu, Banjul en reizen richting AbCa's Lodge. Onderweg stoppen we op 2 bijzondere locaties waar we en flink aantal nieuwe soorten zullen toevoegen aan onze totaallijst.

We vertrekken om 06:30 uit het hotel. Onze eerste stop zal het Pirang Bonto Forest zijn. Als we om 0710 bijna bij de toegang tot het bos zijn vliegt er, nog in de schemering, een African Scops Owl voor de auto weg. Bij het hoofdgebouwtje krijgen we ons ontbijt. De verse broodjes zijn met zorg door Fanta gemaakt en laten zich goed smaken. Om 0815 beginnen we aan onze wandeling. Het is bijna fris te noemen in het bos! De eerste nieuwe soort voor de reis is de Green Hylia. De vogel laat zich misschien het best omschrijven als een hybride tussen een Red-eyed Vireo en een Bladkoning. Niet meteen een heel uitbundige getekende vogel maar zeker mooi in zijn eenvoud! Uiteindelijk zien we er een stuk of 4. Net als de soorten waar hij enigszins op lijkt gedraagt de vogel zich erg skulkerig en ril. Een lastig te fotograferen vogeltje! Een sperwerachtige vogel vliegt over, het is een Ovambo Sparrowhawk! Daar moet je van tevoren niet te hard op rekenen dus dit is een hele fijne. En prima waargenomen door iedereen. Misschien dat het door deze sperwerachtige kwam maar dan vliegt er ineens een Europese Wielewaal over het veldje het bos in. Duidelijk zijn de zwarte vleugels goed te zien. Daarmee kan de veel algemenere Afrikaanse Wielewaal veilig uitgesloten worden. Een andere nieuwe soort die we hier zien is de Green Crombec. De Norther Crombec hadden we al 2x gezien maar deze nog niet. Net als bij de andere bezochte locaties is ook hier een waterplaats gecreëerd.

Buiten het spektakel van verschillende weversorten, Common Bulbuls, een African Paradise Flycatcher en de nodige duivensoorten zaten er in de hoge bomen rondom de waterplaats nog een paar lastig waar te nemen soorten: Buff-spotted Woodpecker, Klaas's Koekoek en een Grey-headed Bristlebird. Maar in strikte zin komen we voor een heel andere soort: de uiterst imposante Verreaux's Eagle-Owl. Zoals de Greyish Eagle-Owl bij Farasuto een stukje kleiner is dan "onze" Europese Oehoe, zo is de Verreaux's Eagle-Owl een stuk forser... en met zijn roze oogleden doet hij allervriendelijkst aan. Daar dacht de Sun Squirrel anders over die we zien in de klauwen van één van de twee gevonden vogels. Hoog in een boom zitten ze niet ver van elkaar. Zoals je mag verwachten van een uil kijken ze je kalm en rustig aan, af en toe knipogend. We maken uiteraard legio foto's van deze fraaie uilen.

Rond 1100 uur rijden we naar het nabijgelegen Pirang Shrimp farm. Het is onduidelijk of ze nog actief beheerd worden maar dat maakt de aanwezige steltlopers niets uit! Het gaat om een hele serie zeer grote waterbakken die door dammetjes van elkaar gescheiden blijven. Dammetjes waar je gerust met een vrachtwagen overheen zou kunnen rijden. In de ene bak staat bijna geen water meer, in andere staat nog ruim water. Juist in die bijna lege bakken met laag water staan tientallen steltlopers en pleisterende meeuwen en sterns. Een walhalla voor de liefhebbers van voornamelijk steltlopers! We treffen hier de volgende steltlopers aan: Kleine Strandloper, Herdersplevier, Steltkluut, Tureluur, Groenpootruiter, Bontbekplevier, Strandplevier, Kempmaan, Bosruiter, Witgat, Oeverloper, Drieteenstrandloper, Bonte Strandloper, Wulp en Regenwulp. Ook staat er een mooie groep van African Spoonbills en Europese Lepelaars. Een grote groep pleisterende meeuwen en sterns bestaan uit Dwergsterns, Lachsterns, West African Crested Terns, Grey-headed Gull en Slender-billed Gull.

Rond 1330 vertrekken we weer. We gaan naar ons hotel. We hebben er mooie verhalen over gehoord dus we zijn erg nieuwsgierig!

Als we aankomen is er geen woord gelogen over de uitstraling: tropisch, gezellig, goed verzorgd en opgeruimd. En met bijna handtamme Glansspreeuwen! In de avond maken we met z'n allen een rondje rondom het hotel. Als enthousiast opnemer van vogelgeluiden heb ik in het Sifoe Forest de aldaar hevig alarmerende Common Bulbuls opgenomen en dat werpt voor de rest van de reis zijn vruchten af. Bij het afspelen komen in de regel acuut vogels af. Nu we het hier afspelen zien we een groepje White-crested Helmetshrikes, drie soorten Sunbirds en een Grey-backed Camaroptera. Een stukje verderop zit een White-throated Bee-eater geheel ongestoord de komende schemering af te wachten.

Het eten is heerlijk in het hotel en verloopt als een lopend buffet. Genoeg voor iedereen. Met een koud biertje wordt er die avond wederom besproken wat we gezien hebben en toevertrouwd aan de totaalijst.

Dag 9 – 12 februari Kunjo-Chalah Swamp/ricefields, Dibba-Kunda Savanne, Kau-ur Lake

Vandaag vertrekken we verder richting het oosten. We vertrekken al vroeg in de ochtend. Om 6.20 starten we de motor van onze piekfijne bus. We zullen vannacht slapen in Georgetown, ook wel Janjanburreh genoemd. Het is de hoofdstad van de divisie Central River. Het dorp ontstond als administratief centrum en doorvoerplaats van slaven.. Overigens is titel 'stad' wat teveel van het goede want het telt naar schatting 4000 inwoners.

Op onze weg naar onze eindbestemming zullen we over de gloednieuwe Senegambia Bridge rijden. Waar voorheen soms uren gewacht moest worden tot je met je busje op de veerboot kon rijden, zo rijd je nu in 3-4 minuten over de Gambia-rivier. Dat scheelt aanzienlijk!

Als we deze brug overgestoken zijn is het nog slechts een kort eindje rijden tot we in Farafenni zijn, daar zijn we rond de klok van 08:00 uur. We eten iets in het stadje in een eenvoudig hokje aan de straat ons broodje. Er wordt wat fruit gekocht en dan gaan we weer verder. Nét buiten deze stad (ca 30.000 inwoners) zien we een aantal Anteater Chats. Ze doen op afstand wat denken aan Merels maar vallen in de familie van de tapuiten en vliegenvangers.. Er wordt volop door de vogels gebalst en hun eenvoudige zang is [duidelijk te horen](#).

Na dat we een paar fijne foto's en geluidsopnamen hebben gemaakt van deze vogels rijden we voorzichtig de weg af, net nadat we door Kunjo zijn gekomen. De bies- en pitrusvelden die hier liggen zijn een belangrijke plek voor met name de bijzondere Kraanvogel die we hier kunnen zien; de Black-crowned Crane.

Dat lijkt in de eerste instantie niet te gaan lukken. Er lopen mensen dor het biezenveld en Modou ziet nog nét heel ver weg een paar Kraanvogels het beeld uit vliegen. We zijn echter minstens zo enthousiast over de Chestnut-bellied Sandgrouses die vanuit de droge savanne hier komen drinken. In een twintigtal groepen van 5-100 komen ze constant binnenvliegen. Een fraai gezicht. We lopen een stukje door het halfopen acacia bos als Modou aanslaat. Een Bronze-winged Courser! Ondanks dat de vogel best opvallend getekend is hebben we er moeite mee de vogel allemaal goed te zien maar het lukt want de vogel denkt niet gezien te zijn. We kunnen met de nodige voorzichtigheid ook nog prima foto's maken.

In het gebied zien we verder nog Grauwe Kiekdief, Zwarte Ooievaars (een zeldzaamheid hier) en de andere Zandhoender: Four-banded Sandgrouse. Een Wahlberg's Eagle vliegt over en ook zien we een tweetal Purperreigers hier.

We gaan terug naar de auto en rijden na bijna 3 uurtjes hier geweest te zijn weer verder. En we waren het al bijna vergeten als Modou wederom fanatiek als altijd weer aanslaat! Black-crowned Cranes! Ik weet nog steeds niet hoe hij het zag maar blijkbaar wist hij wel precies waar hij moest kijken. Op heel grote afstand en met het blote oog eigenlijk niet te zien, staan ze, 5 stuks. Natuurlijk rijden we niet door maar lopen het gebied weer in en met een ruime omtrekkende beweging kunnen we ze redelijk dichtbij gadeslaan. Een fijne afsluiter in dit gebied!

Op nog geen 10 minuten rijden word weer gestopt. Dit keer is de omgeving kurkdroog en alle boompjes zijn kaal. Het is stenig en zanderig en er is geen huis of schuurtje te zien. Ook geen vee. Kortom; ideaal voor trappen!

We pakken het professioneel aan en lopen in linie door het gebied. Dat heeft meteen effect want twee Common Buttonquails vliegen hierdoor op. Even later gevolgd door een Drietal White-bellied Bustards en omdat het geluk met ons is ook nog een fraaie Black-bellied Bustard. Van de eerste blijft er eentje wat beter in beeld en kan redelijk worden gekeken. De rest is doorgevlogen of geland en verder gerend. We gaan er niet verder achteraan. In het gebied zien we verder nog Flappet lark, Chestnut-backed Sparrow-Lark, Tapuit en onze tweede Renvogelsoort van de dag: Temminck's Courser. We zien twee vogels op wat grotere afstand. Modou probeert ze nog dichterbij te krijgen maar dat hoeft voor ons niet. De rust voor de vogels is ook wat waard. We genieten ook op deze manier wel van de vogels. De twee Spotted Thicknees, een soort Griel, laten zich namelijk wel weer van dichtbij bekijken en zo ga je altijd tevreden terug naar het busje. En naar de schaduw want het begint knap heet te worden. Tijd voor onze lunch in de schaduw!

Die lunch vindt plaats bij het Kau-ur Lake. We parkeren het busje onder een acacia en lopen toch alvast even wat rond. Een nieuwe plek bij open water... altijd spannend. Het eerste dat we zien zijn Sahel Bush Sparrows en West African Seedeaters in een dood boompje bij het water. Een groepje mooie Cut-throat Finches komt ook drinken op dit hete uur en aan de overkant van het water zien we 2-3 Zomertortels zitten. Maar de echte verrassing zit hoog in een jonge Baobab, een drietal

Exclamatory Paradise Wydahs, en ondanks dat ikzelf meende dat ze hun schitterende staart niet meer zouden hebben in dit seizoen was dat wel degelijk het geval. Wat een waanzinnige vogels zijn dit toch!

Een Red-necked Buzzard vliegt over.

Na de lunch rijden we naar een ander deel van het meer, vlak aan de weg. We zien hier een prachtige African Hawk-Eagle overvliegen, een groep Vorkstaartplevieren (ca 30-40) zit verspreid in het gebied en Oeverzwaluwen vliegen her en der rond.

We vervolgen onze weg en zien onderweg nog een groepje White-faced Whistling Ducks een Waterhoentje. Vlak voordat we bij JanJanburreh (Georgetown) zijn, het is inmiddels bijna half zes, stoppen we bij een kleiwinput net ten noorden van Wassu. In deze afgraving broedt al vele jaren een zeer fraaie Bijenetersoort, de Red-throated Bee-eater. Klik [hier](#) voor het geluid.

We spenderen hier een uur om op korte afstand van deze prachtige Bijeneters te genieten en te luisteren. Tegen zevenen nemen we de veer over de Gambia rivier en zijn we na 10-15 minuten in Janjanburreh. Ons hotel ligt op een paar honderd meter van de veer en we kunnen al snel inchecken en gaan eten. Een schitterende maar ook vermoeiende dag zit er op. Veel nieuwe maar ook vooral veel fraaie soorten worden na het eten aan de lijst toegevoegd.

Dag 10 – 13 februari Boottocht vanuit Janjanburreh (Georgetown), wandeling Maccarthy-Island

Vandaag een redelijk relaxte dag. We gaan een boottocht maken. We hopen vooral op de African Finfoot! En een rustig dagje relaxed vogels kijken!

Bij de veer ligt ook ons bootje waarmee we een aantal uren over de Gambia-rivier gaan varen. De vriendelijke kapitein (wie is er niet vriendelijk in dit land ☺) helpt ons netjes aan boord en heeft gezorgd voor koude flesjes prik. We zien hier ook de eerste Swamp Flycatcher.

We zijn een uurtje onderweg als ondergetekende de Finfoot ontdekt. Ik meende iets bruins tegen de bruine oeverwand te zien zwemmen. De boot toch even omgedraaid en warempel daar zwemt de fuutachtige vogel die met groot gemak ook door dichte takken bossen in het water weet te komen. De vogel lijkt zich weinig aan te trekken van ons, waarschijnlijk enigszins gewend aan vogelaars? Iedereen maakt zijn of haar foto's van de vogel.

Hoog over het water vliegt een fraaie adulte African Fish-Eagle en in de mangroven zien we een Kwak zitten. Dan vliegt de 2^e Zwarte Ooievaar van de trip over ons heen. Modou's dag kan al niet meer kapot. De meerdere Hamerkoppen zijn niet onder de indruk van ons en blijven allemaal rustig zitten. In een dode boom zit een Red-chested Goshawk en dan zien we ook nog een enorme eend over het water vliegen. Hij of zij heeft een grote knobbel op zijn snavel. Geen gezwel maar iets dat de Knob-billed Duck altijd heeft. Helaas vliegt de vogel van ons weg en hebben we hem niet heel goed kunnen bekijken maar het was er absoluut eentje! Op het punt waar we omkeren, bij Kajakat Island is een kolonie Marabou Storks aanwezig. Ook voor ondergetekende is dit een nieuwe soort en een heel typische Afrikaanse vogel die je zo vaak ziet in natuurdocumentaires over Afrika.

Bovendien vliegen hier ook diverse White-backed Vultures rond en ontdekken we zelfs een bezet nest van deze gierensoort.

Onze heerlijke boottocht gaat verder, we varen dicht langs de tropische oevers en genieten van koude limonade, Mottled Spine-tails, een Bearded Barbet, Bruine Kiekendieven en nog een Paar African Fish-Eagles. Vanaf de oever spat opeens een Spur-winged Goose weg. Duidelijk van ons geschrokken vliegt hij snel uit beeld.

Na 3, 5 uur stappen we uit het bootje en wandelen we vrij snel daarna door een droog acaciabos. Opvallend hoe snel je van een natte, vochtige omgeving in een paar minuten in een stofdroge omgeving bent beland.

Het is bijna op het heetst van de dag en het is vrij rustig. Wel zitten er op een paar runderen Yellow-billed Oxpeckers, in de bomen zien we een Northern Puffback en de zeldzame African Collared Dove. Die sterk doet denken aan onze eigen Turkse Tortel. Op de weg terug naar ons hotel schieten er 4 Stone Partridges over de weg. Ze doen een beetje aan als bruingrijze krielkipjes met een parmantig staartje.

Dag 11 –14 februari Sapu-ricefields, Raptor Bridge

We staan in de ochtend allemaal weer keurig op tijd klaar om te vertrekken. Onze tassen gaan weer in de auto want we verlaten het oosten van het land en gaan weer terug naar het centrale deel. Terug naar AbCa's Lodge.

In ons hotel waar we twee nachten geslapen hebben hier in Janjanburreh, het Baobalong Hotel, wordt elke dag de resterende rijst van de vorige avond op een schaal aan de vogels gegeven. Er komt een heel leger aan Glansspreeuwen op af: Long-tailed Glossy Starling, Splendid Glossy Starling, Greater Blue-eared Starling en een enkele Bronze-tailed Starling. Leuk dat er ook twee Yellow-crowned Gonoleks mooi dichtbij komen. Voor de fotografen waarschijnlijk de favoriete vogel van deze vakantie. In de bomen een stukje verderop kijken 2 Bruce's Green Pigeons schuchter toe.

We gaan vandaag naar twee plekken. In eerste instantie rijden we naar de Sapu Ricefields. Als we daar aankomen, valt ons vooral de weeldigerheid op van de waterbakken. Heel anders dan bij de Pirang Shrimpfarms zijn deze bakken bedoeld om rijst te kweken en staan ze vol bloeiende waterplanten en rijst. In sommige bakken lopen met gemak 200 African Jacana's, zitten er her en der Squacco Herons, steekt een African Black Crake de weg over of vliegen er Bruine Kiekendieven over ons heen. De gehoopte Marsh Owl vinden we niet maar de Tawny Eagle, Wahlberg's Eagle en White-backed Vultures zijn indrukwekkend genoeg!

We lopen rustig door het gebied, rusten wat uit bij een pompstation in de schaduw, horen er de Kleine Karekiet en lopen daarna weer rustig terug naar de auto voor onze volgende stop, de Raptor Bridge.

We krijgen echter een ongeplande tussenstop als we langs de South Bank road in een boom een groep gieren zien zitten. En even verderop vliegen er laag nog een stuk of 10. Er moet iets doods liggen. We rijden langzaam door tot we pal langs de weg, op de grond een hele groep Gieren zien zitten. Vooral de kleinere Hooded Vultures zijn aanwezig maar die moeten wachten tot ze aan de beurt zijn. De White-backed Vultures, een aantal Vale Gieren, die nog weer een stuk groter zijn en de schaarse Rüppels Vulture maken hier de dienst uit. Sommige zijn van het puntje van hun snavel, hun hele kop en hals bedekt met helder rood (vers) bloed. Er blijkt een Ezelin doodgereden te zijn en de gieren zijn hard bezig om het kadaver op te ruimen. Dat voorkomt ook de verspreiding van ziekten en dus hebben de gieren een belangrijke functie in de kringloop.

Helaas ligt aan de ándere kant van de weg een creperend veulentje. Het lijkt niet te bloeden maar het kan blijkbaar ook niet meer op staan. Verlamd? Een tiental Hooded Vultures wacht hier dan maar op een kans. Ze wachten tot het veulentje sterft. Het is een sneu gezicht, dat moet ik toegeven.

We kunnen er weinig aan doen. En rijden uiteindelijk door.

We stoppen ook nog even bij een opdrogend klein meertje dat tjokvol staat met waterlelies, een prachtig gezicht. We hopen er de African Pygmy-goose te zien en dat lukt ook. De vogel is nogal schuw en laat zich niet fantastisch zien maar iedereen heeft hem in de kijker gekregen. Voor deze locatie was de aanwezige Red-throated Bee-eater ook bijzonder.

We gaan weer verder, naar Raptor Bridge. Onderweg rijden we door een stuk verbrand bos. De grond is zwart geblakerd en veel boompjes zijn verkoold. Oudere bomen hebben het wel overleefd. Een soort die hier op af komt is de Brown-snake Eagle en de Grasshopper Buzzard die we beiden prachtig kunnen waarnemen.

De Raptor Bridge doet zijn naam eer aan. Het lijkt niet meer dan een volkomen willekeurige plek langs de weg met wat rijstveldjes, bos en een klein moerasje, zoals je hier wel vaker ziet. Maar de naam van de plek is blijkbaar niet voor niets. We zien hier tijdens een wandeling van anderhalf uur de volgende roofvogels: Yellow-billed Kite, Hooded Vulture, Shikra, Palm-nut Vulture, Tawny eagle, Wahlberg's Eagle, African Hawk-Eagle, African Harrier-Hawk en de Dwergarend. Rond de klok van vijven zijn we weer thuis.

Dag 12 – 15 februari Boottocht vanuit Tendaba, AbCa's Creek Lodge

We gaan onze tweede boottocht maken bij Tendaba.

De boot ligt al klaar als we bij het beroemde Tendaba Camp aankomen. Wat dat betreft is de organisatie in Gambia buitengewoon strak en op orde. Erg prettig. We varen over de brede Gambia-rivier en het is zowaar fris op het water. Als we eenmaal aan de overkant zijn varen we een prachtige kreek in. We ervaren hier een echte jungle. Iets dat doet denken aan de Amazone, smalle kreek met overal mangroven en andere bomen die boven onze hoofden elkaar raken. Het creëert daardoor op sommige plekken een tunnelachtig idee. Bovendien is er niets anders dan natuurgeluid... behalve onze buitenboordmotor dan. In het water zien we de African Darters, met hun hals en kop boven water, zwemmen. Uit de mangroven vliegt af en toe een vogel weg; Blue-breasted Kingfisher, Hamerkop en White-bellied Cormorant, door sommigen gezien als een aparte soort en geen ondersoort van de Gewone Aalscholver. Hoog boven het woud zien en horen we 6 Grote Sterns vliegen. Mijn idee is dat dat best bijzonders is voor een plek zo ver in het binnenland.

We varen heel kalm langs open veldjes, moddervlaktes en vooral onder en door de mangroven heen. Het is prachtig. Bij een groot open veld stoppen we. Dat is niet toevallig want dit is de plek waar vaak een Martial Eagle zit, soms twee. En inderdaad, het is ons gegund: er zit een adulte Martial Eagle, nummer 6 van de grootste arenden ter wereld! Zijn spanwijdte is om en nabij de 210-230 cm! De vogel zit in een boom en is rustig te bekijken maar de boom staat ver weg. Dat wel.

De Striated Heron, een heel stuk algemener en kleiner die we daarna zien blijft gewoon zitten en is perfect te bekijken. Stiekem toch een heel fraai gekleurd klein reigertje!
We varen uren door de mangroven en zien tot onze grote blijdschap ook nog, zij het kortstondig, twee Blue Flycatchers over de kreek waar we varen zitten.
Als we door één van de vele bochten varen schiet er een grote krokodil het water in. We zijn op deze manier echt op een bootsafari.
Aan het einde van de kreek ziet Modou op een grote vlakte mogelijk Hyena's. We stappen natuurlijk uit om een stuk te lopen maar zien de dieren niet meer. Wel zien we wilde zwijnen ver weg. In de lucht cirkelen nog een 6-tal Witte Ooievaars en in een boom op 200 meter afstand landt een/de Martial Eagle. Hemelsbreed is dat niet ver van waar we de soort zagen vandaag.

Na de ontspannen en koele boottocht stappen we in Tendaba weer in onze bus. Dat het een érg warme dag blijkt te zijn geworden was ons op het water ontgaan. We rijden via een kleine smalle binnendoor-weggetje vanuit Tendaba via Batelling naar Kwinella terug naar de hoofdweg. We zijn op zoek naar een tweetal kleine maar bijzonder vogeltjes in deze hitte. De Red-winged- en Green-winged Pytilia's. Maar ondanks een relaxte dag vogelen zijn we erg moe en de warmte slaat ons in het gezicht. Mogelijk dat we, zo aan het einde van onze schitterende vakantie waarin we erg fanatiek zijn geweest, toch vermoeid raken. We stoppen er mee voor vandaag en gaan dadelijk in ons paradijsje dat AbCa's Lodge heet ongetwijfeld genieten van de tamme glansspreeuwen, een koud biertje en de ondergaande zon boven de mangroven die avond. We hebben genoten, alwéér, en gaan tevreden huiswaarts.

Dag 13 – 16 februari Savanne/pindavelden bij Killy

Vandaag onze échte laatste volledige dag in het fraaie Gambia.. de tijd vliegt!
We vertrekken wat later, we zijn erg fanatiek geweest gedurende de reis, en zo aan het end van de reis begint de vermoeidheid wel een rol te spelen. Bovendien verwachten we ook geen dag meer waarop we nog 10 nieuwe soorten zullen gaan zien. Rustig ontbijten is ook prettig.
Om 09:00 staan we echter al wel op de bedoelde locatie, een halfopen savannelandschap met her en der braakliggende pindaveldjes. Behalve twee kleine kinderen die aan het werk zijn gebeurd er niet veel. Modou klaagt terecht dat die kinderen dit werk niet horen te doen en dat ze naar school moeten gaan. Hij kent de vader en denkt niet dat daar verandering in gaat komen. In dit terrein is Modou bezig om zelf een waterpoel in te richten. Het project is al ver gevorderd en het ziet er goed uit voor de toekomstige poel! Voor ons is het nog wat te vroeg want er staat nog geen water in. Tot onze vreugde zien we de Yellow Penduline Tit, een geel vogeltje dat een kruising lijkt tussen een mees, een buidelmees en een White-eye. Een leuke soort waar we toch twee weken op hebben moeten wachten. Heel lang laten de twee vogeltjes zich niet bekijken want na een 20-tal seconden zijn ze weer op weg. Op een van de pindaveldjes laat een Grasshopper Buzzard zich opvallend goed bekijken. Er zit ook een Purple Roller in eenzelfde soort boompje verderop. Beiden zijn op de uitkijk naar grote Sprinkhanen en andere grotere insecten. Maar onze aandacht gaat vooral uit naar de Brubru's, We zien er waarschijnlijk drie. In elk geval twee. Het aardige is dat je vooral aan het einde van zo'n vakantie zo'n soort die je nog niet gezien hebt ineens ontzettend graag wilt zien. Als zo'n vogel zich dan laat zien dan is de blijdschap groot en dat is dan ook te horen aan het geratel van

camera's. Het is echt compleet als de Senegal Batis zich ook laat zien.

Tot nu toe hebben we deze soort nog niet echt goed gezien, een schimp. Dus dat we er in een kleine twee uurtjes een stuk of 5 zien is erg fijn. De aandacht naar deze vogel wordt nog even verstoord doordat een Brown-rumped Bunting aan de rand van een veldje komt zitten. Hij laat zich beter bekijken dan de eerdere soortgenoten.

Op het afdraaien van het alarm van Common Bulbuls komt ook een Red-winged Prinia ten tonele.

Ook dat is nog een nieuwe soort voor de lijst. Alhoewel het in deze groep zeker niet enkel gaat om een grote lijst, voeg ik daar aan toe. Liever een paar soorten minder maar goed gezien dan een lange lijst van soorten die nauwelijks in beeld kwamen. Aan het einde van de middag rijden we weer terug naar AbCa's Lodge. We stoppen nog even voor een zeer fraaie Long-crested Eagle.. Jongens, wat is dat een fraai beest!

Het avondeten is weer fantastisch, de drankjes ijskoud en de huisjes waar we slapen zijn koel. We bereiden ons, ieder voor zich, alvast voor op de dag van vertrek: morgen.

Dag 14 – 17 februari Pirang Bonto-forest, vertrek richting Amsterdam

We hebben de lijst natuurlijk wel even geteld. We hebben 314 soorten gezien, dat is toch best goed. Het zijn alleen soorten die wij gezien hebben, buiten Modou om. Die heeft bij benadering nog een stuk of 3-4 soorten gezien die hij, ondanks goede pogingen, niet kon laten zien omdat de vogel wegvloog of niet meer riep in een diep donker oerwoud. Dat gebeurt en dat vinden we ook niet erg. We zouden het wel mooi vinden om de lijst op 315 te krijgen, een mooi rond getal. Dus we nemen de lijst nog even door met onze gids en we denken dat de Blue Malkoha de beste papieren heeft. Daarvoor moeten we terug naar het Pirang Bonto Forest, waar we de Verreaux Eagle-Owls zagen. Dat kan omdat we voor ons vertrek naar het vliegveld nog tijd hebben.

Daar eenmaal aangekomen gaan we toch eerst even zitten bij de waterpoel waar een Red-bellied Paradise Flycatcher en een African Paradise Flycatcher komen drinken, een Pygmy Kingfisher en natuurlijk de vele Village Weavers. Je blijft op zulke plekken links en rechts kijken want elk moment zie je weer iets anders of verwacht je iets bijzonders te gaan zien. een leuke bezigheid dus. Na een half uurtje gaan we op weg het bos in. Modou fluit de zang van de Malkoha.. dat is vooral handig omdat we ver in het bos na een kwartiertje hetzelfde liedje horen! Dat is 'm! Met wat strategisch links en rechts komen we dichtbij. We zien een glimp, we horen de vogel uitstekend. Maar waar is ie heen?

Weer een glimp. Een vogel met een lange staart maar door het tegenlicht zien we niet dat de vogel blauwgrijs is.. dan is het weer even stil.. en vervolgens een stuk verderop weer te horen. Er heen, nu laat de vogel zich ietsje beter zien maar het is een echte uitdaging om de vogel te zien. De gele snavel valt in elk geval wel op als je op het juiste moment naar een gat in het bladerdak kijkt want daar zeilt de Blue Malkoha van de ene naar de andere boom. Hij roept weer even en daar moeten we het toch bij laten want we moeten natuurlijk het vliegtuig niet missen.

We rijden na een korte stop bij een pinautomaat door naar het vliegveld. We bedanken Modou en Fanta en onze chauffeur. We zijn in de afgelopen 15 dagen een hecht clubje geweest. Grapjes gemaakt, goede gesprekken gehad maar vooral onze passie voor vogels met elkaar kunnen delen. Dan komt er toch een eind aan. Dat is natuurlijk jammer maar dat weet je ook van te voren en aan de andere kant willen we thuis ook graag onze verhalen kunnen vertellen over deze reis, over de natuur, onze reisgenoten, over dat vriendelijke land en zijn schitterende vogels.

We verlaten Gambia en arriveren na een zeer voorspoedige vlucht in Amsterdam waar we weer afscheid moeten nemen maar nu van elkaar als reisgenoten!

Met een zeer indrukwekkende totaalijst van 311 soorten waarvan velen op fraaie wijze zijn gefotografeerd mogen we terugkijken op een zeer geslaagde reis! Een paar hoogtepunten waren de 5 prachtige soorten Glansspreeuwen, de 5 soorten Gieren bij de dode Ezel waaronder de schaarse Rüppels Gier. In totaal hebben we 30 soorten roofvogels en 6 uilensoorten mogen noteren, allen ook gezien! Een wellicht wat minder indrukwekkende maar zeldzame African Collared Dove staat ook op het lijstje. De Vorkstaartplevierien waren mooi, de Black- & White-bellied Bustards zijn indrukwekkend geweest. Op een locatie waar ook nog een paartje Temmincks Coursers , 2 Little Button Quails en 2 Spotted Thicknees aan de totaalijst konden worden toevertrouwd.

Natuurlijk de 5 Kroonkraanvogels, de honderden Chestnut-bellied Sandgrouses, een vijftal Four-banded Sandgrouses, de baltsende Anteater-Chats, de fraaie Yellow-bellied Hyliota, een erg rille African Pygmy-goose.

Maar laat ik vooral de Violet Turacos én de lastig te fotograferen Green Turacos niet vergeten. En dan die vogels met een waaier aan kleuren: niet minder dan 9 soorten Honingzuigers, 7 soorten Bijeneters, 4 soorten Scharrelaars en 6 soorten IJsvogels! Dit alles werd door nagenoeg iedereen waargenomen. Een klein groepje van vier gezellige, spraakzame en fanatieke deelnemers!

Het was me een genoegen! Joost van Bruggen, maart 2020

Fotoverantwoording, buiten mijn eigen foto's:

- Johan Verloop: pagina 7,8, 16 en pag.11 (Four-banded Sandgrouse) en pag 12 (African Fish-Eagle)
- Peter van Ooijen: pag. 9 (Verreaux Eagle-Owl met Sunskirel), pag 13,14,15.

Foto's van **Johan Verloop**, deelnemer BB-reis Gambia februari 2020:

Foto's van **Johan Verloop**, deelnemer BB-reis Gambia februari 2020:

Foto's van **Peter van Ooijen**, deelnemer BB-reis Gambia februari 2020

Ik kan je aanraden om dit foto-album te bekijken om een heel goede impressie te krijgen van de reis, de mensen en het landschap:

<https://www.flickr.com/photos/140483132@N05/albums/72157714131692737>

Hieronder een kleine selectie daarvan.

(vervolg)

Gambia 4-17 februari 2020

